

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Ραψωδία Μ

"αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νησόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἄντολαι Ἥελίοιο, 5 OM
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διᾶν.
"ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε ἔγων ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρόν, Ἑλήνορα τεθνηῶτα. 10
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτῆ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ ἐυῆρες ἐρετμόν. 15 OM
"ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Αἶδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὄκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἢ δ' ἐν μέσσω στᾶσα μετηύδα διὰ θεάων· 20
"σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Αἶδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὐθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
πλευσέσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα 25 OM
σημανέω, ἵνα μὴ τι κακορραφίη ἀλεγεινῇ
ἢ ἀλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες·
"ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ· 30
ἦμος δ' ἥελιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός,
ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων
εἰσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35 OM
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
"ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπεύρανται, σὺ δ' ἄκουσον,
ὥς τοι ἔγων ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἶ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφεας εἰσαφίκεται. 40
ὅς τις ἀιδρεῖη πελάση καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὐ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ
ἦμεναι ἐν λειμῶνι, πολλὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς 45 OM
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσι.
ἀλλὰ παρεξέλααν, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
κηρὸν δευήσας μελιηδέα, μὴ τις ἀκούσῃ

τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἶ κ' ἐθέλησθα,
δησάντων σ' ἐν νηὶ θεῆ χειρᾶς τε πόδας τε 50
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσης Σειρήνοιον.
εἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαι τε κελεύης,
οἱ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τὸτ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὰς γε παρέξ ἐλάσωσιν ἐταῖροι, 55 OM
ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
ὀπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης· 60
Πλαγκτὰς δὴ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταὶ τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνήσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι. 65 OM
τῇ δ' οὐ πῶ τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἢ τις ἴκηται,
ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἄλδος φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς,
Ἄργῳ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα. 70
καὶ νύ κε τὴν ἐνθ' ὄκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴησων.
"οἱ δὲ δῶυ σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
ὄξειή κορυφῆ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
κυανή· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη 75 OM
κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ.
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ οὐδ' ἐπιβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χειρὲς τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λῖς ἐστί, περιξεστῇ εἰκυῖα.
μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἔστι σπέος ἠεροειδές, 80
πρὸς ζόφον εἰς Ἑρεβος τετραμμένον, ἧ περ ἂν ὑμεῖς
νηᾶ παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήσιος ἀνήρ
τόξω ὀιστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακυῖα. 85 OM
τῆς ἧ τοι φωνὴ μὲν ὄση σκύλακος νεογιλῆς
γίγνεται, αὐτὴ δ' αὔτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις μιν
γηθήσειεν ἰδῶν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἧ τοι πόδες εἰσὶ δώδεκα πάντες ἄωροι,
ἕξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες
πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυκεν,
ἕξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ' ἰχθυᾶ, σκόπελον περιμειμῶσα, 95 OM
δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔλησι
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγᾶστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὐ πῶ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται

παρφυγέειν σὺν νηί· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 φῶτ' ἐξαρκάξασα νεὸς κυανοπρώροιο. 100
 "τὸν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστέυσειας.
 τῷ δ' ἐν ἔρινεδὸς ἔστι μέγας, φύλλοισι τεθηλῶς·
 τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρις μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρις δ' ἀναρροιβδεῖ 105 OM
 δεινόν· μὴ σύ γε κειῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπέκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος ὄκα
 νῆα παρεξ ἑλάαν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 ἕξ ἐτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντα.' 110
 "ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
 εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους·
 "ὡς ἐφάμην, ἠ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων· 115 OM
 'σχέλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεται ἀθανάτοισιν;
 ἠ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
 οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δεῖδω, μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησι
 τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἑλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125 OM
 ἢ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὀρμηθῆναι.
 "Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξειαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 βόσκοντ' Ἥελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 ἐπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πάεα καλά,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα. γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,
 νύμφαι ἐυπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
 ἃς τέκεν Ἥελίω Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135 OM
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἔλικας βοῶς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδηαι,
 ἢ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον,
 νηὶ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξης, 140
 ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντα ἐταίρους·
 "ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 ἠ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν ὄτρυνον ἐταίρους
 αὐτοῦς τ' ἀμβάινειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι· 145 OM
 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο

ἴκμενον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη ἐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. 150
 αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
 "δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύο οἴους
 θέσφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων· 155 OM
 ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν
 ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
 φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
 οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῶ 160
 δῆσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἐμπεδον αὐτόθι μίμνω,
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδη, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πίεζειν·
 "ἦ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφασκον· 165 OM
 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς ἐνεργῆς
 νῆσον Σειρήνοι· ἔπειγε γὰρ οὔρος ἀπήμων.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμῖη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἔρετμὰ
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεί χαλκῶ
 τυτθὰ διατημῆζας χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον·
 αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς 175 OM
 Ἑλίου τ' αὐγῇ Ὑπεριονίδαο ἀνακτος·
 ἐξεῖς δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χειράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδη, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·
 αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἔρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνημένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν·
 "δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσῃς. 185 OM
 οὐ γὰρ πῶ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκούσαι,
 ἀλλ' ὃ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
 ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν, 190
 ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 "ὥς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἐταίρους
 ὄφρ' οἱ νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.
 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195 OM
 πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πίεζον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,

αἴψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,
 ὄν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν. 200
 "ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἔρετμᾶ,
 βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἔρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. 205 OM
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὄτρυνον ἐταίρους
 μειλχιόισι ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 " ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τότε μεῖζον ἔπει κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 εἶλει ἐνὶ σπητῇ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν· 210
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῆ ἄρετῆ, βουλῆ τε νόῳ τε,
 ἐκφύγομεν, καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κόπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 τύπτετε κληιδεσσιν ἐφήμενοι, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 215 OM
 δῶή τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾶς.
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθησι
 κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.' 220
 "ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς. 225 OM
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 πρῶρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι 230
 Σκύλλην πετραίην, ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ πη ἀθρήσαι δυνάμην, ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
 "ἡμεῖς μὲν στενωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235 OM
 δεῖνὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 ἦ τοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὧς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑπόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν·
 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, 240
 πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεῖνὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 ψάμμω κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
 τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐταίρους 245 OM
 ἔξ ἔλεθ', οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν

ὑψός' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἔξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει ράβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοδὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβῶν ἔρριψε θύραζε,
 ὡς οἱ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας· 255 OM
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκληγῶτας
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι·
 οἴκτιστον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλδὸς ἐξερεεῖνων.
 "αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδιν
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον 260
 ἰκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἥελιοιο.
 δὴ τότε ἔγων ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων 265 OM
 οἴων τε βληγῆν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντης ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο.
 δὴ τότε ἔγων ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ· 270
 "κέκλυτέ μευ μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν. 275 OM
 ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 "ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
 "σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ· περὶ τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
 κάμνεις· ἦ ρά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280
 ὅς ρ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
 οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοῆν ἀλάλησθαι ἄνωγας
 νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. 285 OM
 ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθη ἀνέμοιο θύελλα,
 ἦ Νότου ἦ Ζεφύροιο δυσσαέος, οἱ τε μάλιστα
 νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῆ παρὰ νηὶ μένοντες,
 ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρεὶ πόντῳ·
 "ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295 OM
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 "Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον·

εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἰῶν
 εὔρωμεν, μή ποῦ τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
 ἢ βοῦν ἢέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη·
 "ὧς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ ἐυεργέα νῆα 305 OM
 ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἐταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἐταίρους,
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα· 310
 κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὤρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 315 OM
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες.
 ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
 καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
 "ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρωσὶς τε πόσις τε 320
 ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
 "ὧς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος 325 OM
 γίγνεται ἔπειτα ἀνέμων εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 "οἱ δ' ἦος μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦια πάντα,
 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330
 ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὃ τι χεῖρας ἴκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
 δὴ τότε ἔγων ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἦλυξα ἐταίρους, 335 OM
 χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
 "κέκλυτέ μεν μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι.
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι, 340
 λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἴθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345 OM
 αἰψά κεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
 τεύξομεν, ἐν δὲ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων

νῆ' ἐθέλλῃ ὀλέσσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἑὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
 "ὥς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι· 355 OM
 τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 οὐδ' εἶχον μέθῃ λειψαὶ ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν. 365 OM
 καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος,
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἠδὺς ἀντμή.
 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μέγ' ἀθανάτοισι γεγώνευν· 370
 "Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ.
 οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
 "ὠκέα δ' Ἥελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
 Λαμπετῆ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375 OM
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
 "Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 οἷ μιν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἐγὼ γε
 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
 ἠδ' ὀπὸτ' ἀψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Αἴδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
 "τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἥελι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385 OM
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 "ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
 ἠ δ' ἔφη Ἑρμείαιο διακτόρου αὐτῆ ἀκοῦσαι. 390
 "αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προύφαινον·
 εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὄβελοῖσι μεμύκει, 395 OM
 ὀπταλέα τε καὶ ὠμά, βοῶν δ' ὥς γίγνετο φωνή.
 "ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·

ἀλλ' ὅτε δὴ ἑβδομον ἡμᾶρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμὸς μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, 400
 ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεὶ πόντῳ,
 ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.
 "ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαϊάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405 OM
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἢ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
 κεκληγὼς Ζέφυρος μεγάλην σὺν λαίλαπι θύων,
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὄπλα τε πάντα 410
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὁ δ' ἄρα πρυμνῆ ἐνὶ νηὶ
 πληῆξε κυβερνήτεω κεφαλῆν, σὺν δ' ὅστε' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικὼς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστεα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415 OM
 ἢ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεοῦ πλητὸ, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος, τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα,
 ἐκ δὲ οἱ ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοδὸς ῥινοῖο τετευχῶς·
 τῶ ρ' ἄμφω συνέεργον, ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἰστὸν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν. 425 OM
 "ἔνθ' ἦ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὄκα, φέρων ἐμῶ ἄλγεα θυμῶ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
 ἢ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς,
 τῶ προσφύς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς. οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίζαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 ῥίζαι γὰρ ἐκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435 OM
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 ἰστὸν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθην ἀνέστη
 κρίνων νεῖκα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν, 440
 τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρέξ περιμήκα δοῦρα,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 445 OM
 εἰσιδέειν· οὐ γὰρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.
 "ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ

ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀδῆεσσα,
ἧ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω; 450
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
αὗτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν."